

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 2. septembra 2021 *

„Predhodno odločanje – Člen 267 PDEU – Pojem ‚sodišče države članice‘ – Merila – Procura della Repubblica di Trento (državno tožilstvo v Trentu, Italija) – Nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe“

V zadevi C-66/20,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Procura della Repubblica di Trento (državno tožilstvo v Trentu, Italija) z odločbo z dne 15. januarja 2020, ki je na Sodišče prispela 24. januarja 2020, v postopku za priznanje in izvršitev evropskega preiskovalnega naloga v zvezi z

XK,

ob udeležbi

Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Münster,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin, sodniki, in K. Jürimäe (poročevalka),

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju pisnih stališč, ki so jih predložili:

- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj z G. Aiello in E. Figliolia, avvocati dello Stato,
- za nemško vlado J. Möller, M. Hellmann in F. Halabi, agenti,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, A. Pimenta, D. Capinha, P. Barros da Costa in L. Medeiros, agenti,
- za Evropsko komisijo C. Cattabriga in M. Wasmeier, agenta,

* Jezik postopka: italijanščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 11. marca 2021

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 2(c)(ii) Direktive 2014/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL 2014, L 130, str. 1).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru predloga za izvršitev evropskega preiskovalnega naloga, ki ga je v zvezi z XK izdal Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Münster (finančni urad za davčne kazenske zadeve in davčne preiskave v Münstru, Nemčija, v nadaljevanju: urad za davčne kazenske zadeve v Münstru), v Italiji.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodni izjavi 34 Direktive 2014/41 je navedeno:

„V tej direktivi so zaradi njenega področja uporabe začasni ukrepi zajeti le za zbiranje dokazov. V zvezi s tem bi bilo treba poudariti, da se lahko med kazenskim postopkom uporabijo različni začasni ukrepi za vsak predmet, tudi za finančna sredstva, ne le za zbiranje dokazov, ampak tudi za zaplembo. Razlika med tema dvema ciljema začasnih ukrepov ni vedno očitna in cilj začasnega ukrepa se lahko med postopkom spremeni. Zato je ključno, da se v prihodnje ohrani nemotena povezanost različnih instrumentov, ki se uporabljajo na tem področju. Iz istega razloga bi morala biti tudi presoja, ali se bo predmet uporabil kot dokaz in bo zato zanj veljal EPN, prepuščena odreditvenemu organu.“
- 4 Člen 1 te direktive, naslovljen „Evropski preiskovalni nalog in obveznost njegove izvršitve“, v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Evropski preiskovalni nalog (EPN) je sodna odločba, ki jo izda ali potrdi pravosodni organ države članice (v nadaljnjem besedilu: država izdajateljica) zaradi izvedbe enega ali več posebnih preiskovalnih ukrepov v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: država izvršiteljica) z namenom pridobitve dokazov v skladu s to direktivo.

[...]

2. Države članice izvršijo EPN na podlagi načela vzajemnega priznavanja in v skladu s to direktivo.“

- 5 Člen 2 navedene direktive, naslovljen „Opredelitev pojmov“, določa:

„V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[...]

- (c) ‚odreditveni organ‘ pomeni:
- (i) sodnika, sodišče, preiskovalnega sodnika ali javnega [državnega] tožilca, pristojnega v zadevnem primeru, ali
 - (ii) kateri koli drug pristojni organ, ki ga določi država izdajateljica in deluje v posameznem primeru kot preiskovalni organ v kazenskem postopku, s pristojnostjo odreditve zbiranja dokazov v skladu z nacionalnim pravom. Poleg tega EPN, preden se ga pošlje izvršitvenemu organu in po preučitvi njegove skladnosti s pogoji za izdajo EPN iz te direktive, zlasti pogoji iz člena 6(1), potrdi sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali javni tožilec države izdajateljice. Kadar je EPN potrdil pravosodni organ, se lahko ta organ šteje tudi za odreditveni organ za namene predložitve EPN.
- (d) ‚izvršitveni organ‘ pomeni organ, ki je pristojen za priznanje EPN in zagotovitev njegove izvršitve v skladu s to direktivo in postopki, ki se uporabljajo v podobnih notranjih primerih. Za take postopke se lahko zahteva odobritev sodišča v državi izvršiteljici, če to določa nacionalno pravo te države.“
- 6 Člen 5 te direktive, naslovljen „Vsebina in oblika EPN“, v odstavku 1 določa:
- „Odreditveni organ izpolni in podpiše obrazec za EPN, določen v Prilogi A, ter potrdi točnost in pravilnost njegove vsebine.
- EPN vsebuje zlasti naslednje informacije:
- (a) podatke o odreditvenem organu in po potrebi potrditvenem organu;
- [...]“
- 7 Člen 6 Direktive 2014/41, naslovljen „Pogoji za izdajo in posredovanje EPN“, določa:
- „1. Odreditveni organ lahko izda EPN le, kadar sta izpolnjena naslednja pogoja:
- (a) izdaja EPN je nujna in sorazmerna za namene postopkov iz člena 4 ob upoštevanju pravic osumljenca ali obdolženca in
 - (b) preiskovalni ukrep(i), predviden(i) v EPN, bi lahko bil(i) pod istimi pogoji odrejen(i) tudi v podobnem notranjem primeru.
2. Odreditveni organ za vsak posamezen primer preveri, ali so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni.
3. Kadar izvršitveni organ upravičeno domneva, da pogoji iz odstavka 1 niso izpolnjeni, se lahko z odreditvenim organom posvetuje o pomembnosti izvršitve EPN. Po takem posvetovanju se lahko odreditveni organ odloči za umik EPN.“
- 8 Člen 9 te direktive, naslovljen „Priznavanje in izvrševanje“, v odstavkih od 1 do 3 določa:
- „1. Izvršitveni organ brez kakršne koli nadaljnje formalnosti prizna EPN, posredovan v skladu s to direktivo, in poskrbi za njegovo izvršitev na enak način in pod enakimi pogoji, kot če bi zadevni preiskovalni ukrep odredil organ države izvršiteljice, razen če se ta organ ne odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje ali neizvršitev ali na enega od razlogov za odložitev iz te direktive.

2. Izvršitveni organ izpolni formalnosti in postopke, ki jih izrecno navede odreditveni organ, razen če ni v tej direktivi določeno drugače in pod pogojem, da takšne formalnosti in postopki niso v nasprotju s temeljnimi pravnimi načeli države izvršiteljice.
3. Ko izvršitveni organ prejme EPN, ki ga ni izdal odreditveni organ, kakor je določeno v točki (c) člena 2, izvršitveni organ vrne EPN državi izdajateljici.“
- 9 V členu 11 navedene direktive, naslovljenem „Razlogi za nepriznanje ali neizvršitev“, so v odstavku 1 naštetih razlogi za nepriznanje ali neizvršitev evropskega preiskovalnega naloga v državi izvršiteljici.
- 10 Obrazec evropskega preiskovalnega naloga iz Priloge A k isti direktivi vsebuje med drugim rubriko L, v kateri je treba po potrebi navesti kontaktne podatke o pravosodnem organu, ki je potrdil evropski preiskovalni nalog.

Nemško pravo

- 11 Člen 386 Abgabenordnung (davčni zakonik) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, določa:
- „(1) V primeru suma storitve davčnega kaznivega dejanja vodi preiskavo o dejstvih davčni organ. Davčni organi v smislu tega oddelka so ‚Hauptzollamt‘ [(glavni carinski urad)], ‚Finanzamt‘ [(finančni urad)], ‚Bundeszentralamt für Steuern‘ [(zvezni osrednji davčni urad)] in ‚Familienkasse‘ [(urad za družinske dajatve)].
- (2) Davčni organ ob upoštevanju člena 399(1) ter členov 400 in 401 vodi preiskavo neodvisno, če dejanje
1. pomeni izključno davčno kaznivo dejanje ali
 2. krši tudi druge kazenske zakone in ta kršitev vpliva na cerkvene davke ali druge javnopravne prihodke, ki so vezani na davčne osnove, obračunske osnove ali zneske davkov.
- (3) Odstavek 2 ne velja, če je bil zaradi dejanja zoper obdolženca izdan nalog za prijetje ali pridržanje.
- (4) Davčni organ lahko kazensko zadevo kadar koli odstopi državnemu tožilstvu. Državno tožilstvo lahko kadar koli prevzame kazensko zadevo. V obeh primerih lahko državno tožilstvo s soglasjem davčnega organa kazensko zadevo ponovno odstopi davčnemu organu.“
- 12 Člen 399(1) tega zakonika določa:
- „Če davčni organ vodi preiskavo neodvisno na podlagi člena 386(2), izvaja pravice in obveznosti, ki jih ima v okviru preiskave državno tožilstvo.“
- 13 Člen 400 navedenega zakonika določa:
- „Če je s preiskavami zbranih dovolj dokazov za obtožbo, davčni organ predlaga sodišču, naj izda kaznovalni nalog, če je zadeva primerna za obravnavo v okviru postopka izdaje kaznovalnega naloga; če ni tako, posreduje finančni organ spis državnemu tožilstvu.“

Italijansko pravo

Zakonik o kazenskem postopku

- 14 Člen 257(1) Codice di procedura penale (zakonik o kazenskem postopku) določa:

„V skladu s členom 324 lahko obdolženec, oseba, katere sredstva so bila zasežena, in oseba, ki bi imela pravico do njihovega vračila, [zoper] odločbo o zasegu vložijo zahtevo za ponovni preizkus, vključno glede vsebine.“

Zakonska uredba št. 108/17

- 15 Direktiva 2014/41 je bila v italijansko pravo prenesena z decreto legislativo n. 108 – Norme di attuazione della direttiva 2014/41/UE del Parlamento europeo e del Consiglio, del 3 aprile 2014, relativa all'ordine europeo di indagine penale (zakonska uredba št. 108 – Pravila za izvajanje Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah) z dne 21. junija 2017 (GURI št. 162 z dne 13. julija 2017, v nadaljevanju: zakonska uredba št. 108/17).
- 16 Člen 4, od (1) do (4), zakonske uredbe št. 108/17 določa:

„1. Državni tožilec pri okrožnem sodišču v okrožju, v katerem je treba izvesti zahtevana dejanja, z obrazloženo odredbo prizna preiskovalni nalog v 30 dneh od njegovega prejema ali, odvisno od primera, v drugem roku, ki ga določi odreditveni organ, vsekakor pa najpozneje v 60 dneh. Državni tožilec o prejemu preiskovalnega naloga obvesti procuratore nazionale antimafia e antiterrorismo [(državni tožilec nacionalnega direktorata za boj proti mafiji in korupciji)] zaradi usklajevanja preiskav, kadar gre za preiskave v zvezi s kaznivimi dejanji iz člena 51(3a) in (3c) zakonika o kazenskem postopku. V vsakem primeru se kopija prejetega preiskovalnega naloga pošlje ministrstvu za pravosodje.

2. Nalog se izvrši v naslednjih 90 dneh na način, ki ga je izrecno zahteval odreditveni organ, če to ni v nasprotju z načeli pravnega reda države. Izvršitev dejanj iz členov 21 in 22 je v vsakem primeru urejena z italijanskim pravom.

3. Če obstajajo nujni razlogi ali če je to potrebno, se priznanje in izvršitev izvedeta v najkrajšem roku, ki ga je določil odreditveni organ.

4. Tajništvo državnega tožilstva pošlje odločbo o priznanju zaradi izvršitve dejanja odvetniku osumljenca v roku, določenem za vročitev, do katerega je osumljenec upravičen na podlagi italijanskega prava. Če je z italijanskim pravom določena samo pravica, da odvetnik pomaga pri izvršitvi dejanja brez predhodne vročitve, se odločba o priznanju vroči v trenutku izvršitve dejanja ali neposredno po njej.“

- 17 Člen 5(1) in (2) te zakonske uredbe določa:

„1. Če odreditveni organ zahteva, da dejanje izvrši sodišče, ali če v skladu z italijanskim pravom zahtevano dejanje mora izvršiti sodišče, državno tožilstvo prizna preiskovalni nalog in preiskovalnega sodnika zaprosi za njegovo izvršitev.“

2. Sodišče po prejemu zahteve dovoli izvršitev, potem ko preveri pogoje za priznanje preiskovalnega naloga.“

18 Člen 13 navedene zakonske uredbe določa:

„1. Osumljenec in njegov odvetnik lahko v petih dneh od vročitve v smislu člena 4(4) pri preiskovalnem sodniku vložita ugovor zoper odločbo o priznanju.

2. Preiskovalni sodnik po zaslišanju državnega tožilca odloči s sklepom. Sklep se vroči državnemu tožilstvu in zainteresirani osebi.

3. Državno tožilstvo nemudoma obvesti organ, ki je izdal nalog. Če je ugovoru ugodeno, se odločba o priznanju razveljavi.

4. Ugovor nima odločilnega učinka na izvršitev preiskovalnega naloga in na posredovanje rezultatov o izvedenih dejavnostih. Državnemu tožilstvu se nikakor ne smejo posredovati rezultati opravljenih dejavnosti, če lahko zaradi tega osumljencu, obdolžencu ali zadevni osebi nastane huda in nepopravljiva škoda.

5. Kadar so izpolnjeni razlogi za zavrnitev iz člena 10, preiskovalni sodnik, kadar odloča o izvršitvi preiskovalnega naloga v skladu s členom 5, tudi na predlog strank odredi razveljavitev odločbe o priznanju, ki jo je izdalo državno tožilstvo.

6. V primeru razveljavitve odločbe o priznanju se preiskovalni nalog ne izvrši.

7. Osumljenec ali obdolženec, njegov odvetnik, oseba, ki so ji bili zaseženi dokazi ali premoženje, in oseba, ki bi imela pravico do njihovega vračila, lahko prav tako vložijo ugovor zoper odločbo o priznanju preiskovalnega naloga v zvezi z zasegom dokazov. Sodišče odloči v sestavi posvetovalnega senata v smislu člena 127 zakonika o kazenskem postopku. V tem primeru lahko državno tožilstvo in zainteresirane stranke zaradi kršitve zakona zoper odločbo sodišča vložijo kasacijsko pritožbo v roku 10 dni od njene vročitve. Kasacijsko sodišče odloči v sestavi posvetovalnega senata v 30 dneh od datuma pritožbe. Pritožba nima odločilnega učinka.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

19 Procura della Repubblica di Trento (državno tožilstvo v Trentu, Italija, v nadaljevanju: tožilstvo v Trentu) je 14. novembra 2019 prejelo evropski preiskovalni nalog, ki ga je istega dne izdal urad za davčne kazenske zadeve v Münstru in s katerim je bila zahtevana preiskava poslovnih prostorov osebe XK v okviru preiskave primera davčne zatajitve davka od dohodkov v skladu z določbami nemškega davčnega zakonika.

20 Rubrika L tega evropskega preiskovalnega naloga, v kateri morajo biti po potrebi navedeni podatki o pravosodnem organu, ki je potrdil navedeni evropski preiskovalni nalog, ni bila izpolnjena.

21 Tožilstvo v Trentu je z dopisom z dne 20. decembra 2019 zaprosilo urad za davčne kazenske zadeve v Münstru, naj mu pošlje kopijo evropskega preiskovalnega naloga, ki ga je potrdil pravosodni organ.

- 22 Urad za davčne kazenske zadeve v Münstru je z dopisom z dne 8. januarja 2020 tožilstvo v Trentu obvestil, da pravosodni organ evropskega preiskovalnega naloga ni potrdil. Pojasnil je namreč, da je treba njega samega šteti – ker na podlagi člena 399(1) davčnega zakonika opravlja naloge državnega tožilstva v postopkih v zvezi z davčnimi kaznivimi dejanji – za pravosodni organ v smislu člena 2(c) Direktive 2014/41.
- 23 Tožilstvo v Trentu v predložitveni odločbi navaja, da mora biti evropski preiskovalni nalog nujno sodna odločba v tem smislu, da jo mora v skladu s členom 2(c) Direktive 2014/41 bodisi izdati pravosodni organ bodisi izdati upravni organ in potrditi pravosodni organ.
- 24 Kot po analogiji izhaja iz sodbe z dne 10. novembra 2016, Özçelik (C-453/16 PPU, EU:C:2016:860), ki se je nanašala na evropski nalog za prijetje, urejen z Okvirnim sklepom Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34, in popravek v UL 2018, L 25, str. 88), naj bi bilo namreč z visoko stopnjo zaupanja med državami članicami zahtevano, da v okviru sprejetja evropskega preiskovalnega naloga sodeluje pravosodni organ.
- 25 V obravnavanem primeru urad za davčne kazenske zadeve v Münstru, ki je upravni organ, trdi, da lahko izda evropski preiskovalni nalog, ki ga podpiše njegov upravni direktor, ne da bi moral to odločbo potrditi sodnik ali državni tožilec, ker naj bi bil na podlagi člena 399(1) nemškega davčnega zakonika upravičen izvrševati enake pravice in odgovornosti kot nemško državno tožilstvo.
- 26 Tožilstvo v Trentu tako poudarja, da se v postopku v glavni stvari postavlja vprašanje, ali in v kolikšni meri je s členom 2(c) Direktive 2014/41 državi članici dovoljeno, da pošlje evropski preiskovalni nalog, ki ga je izdal upravni organ, če tega naloga ni potrdil pravosodni organ.
- 27 V zvezi s tem tožilstvo v Trentu meni, da je ugotovitve Sodišča iz sodbe z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickauu) (C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točki 48 in 49), v kateri je bil obravnavan Okvirni sklep 2002/584, mogoče uporabiti v okviru Direktive 2014/41, saj je evropski preiskovalni nalog, čeprav ne vpliva na osebno svobodo, zelo invaziven ukrep.
- 28 Poleg tega tožilstvo v Trentu meni, da ima procesno upravičenje za vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču, čeprav lahko v skladu s členom 267 PDEU predlog za sprejetje predhodne odločbe vloži le „sodišče države članice“.
- 29 Res je, da je Sodišče v sodbi z dne 12. decembra 1996, X (C-74/95 in C-129/95, EU:C:1996:491), že razsodilo, da italijansko državno tožilstvo nima procesnega upravičenja, da bi pri njem vložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe. Vendar naj ta sodba v obravnavani zadevi ne bi bila upoštevana, ker se je zadeva, v kateri je bila izdana navedena sodba, nanašala na kazenski postopek, ki je bil začel pred tem državnim tožilstvom, katerega naloga ni bila, da popolnoma neodvisno odloči o sporu, ampak da ga po potrebi predloži pristojnemu sodišču.
- 30 Tožilstvo v Trentu opozarja, da ni stranka v postopku preiskave, ki ga v Nemčiji vodi urad za davčne kazenske zadeve v Münstru. Poleg tega naj v Italiji ne bi moglo sprožiti kazenskega pregona za dejanja, na katera se nanaša evropski preiskovalni nalog iz postopka v glavni stvari, niti naj tega evropskega preiskovalnega naloga ne bi moglo predložiti v presojo sodišču, saj je na

podlagi italijanskega prava državno tožilstvo tisto, ki prizna in posledično izvrši ali po potrebi zavrne evropski preiskovalni nalog, in ne sodišče. Zato naj v postopku za priznanje takega naloga ne bi sodelovalo nobeno sodišče.

31 Tako naj bi bilo treba v okviru postopka izvršitve evropskega preiskovalnega naloga italijansko državno tožilstvo opredeliti kot organ, katerega naloga je „popolnoma neodvisno odločanje o sporu“, in torej kot „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU.

32 V teh okoliščinah je tožilstvo v Trentu Sodišču postavilo to vprašanje:

„Ali je treba [člen 2(c)(ii)] [Direktive 2014/41] v delu, v katerem določa, da se lahko za odreditveni organ šteje tudi ‚kateri koli drug pristojni organ, ki ga določi država izdajateljica in deluje v posameznem primeru kot preiskovalni organ v kazenskem postopku, s pristojnostjo odreditve zbiranja dokazov v skladu z nacionalnim pravom‘, pod pogojem, da v tem primeru ‚EPN, preden se pošlje izvršitvenemu organu in po preučitvi njegove skladnosti s pogoji za izdajo EPN iz te direktive, zlasti pogoji iz člena 6(1), potrdi sodnik, sodišče, preiskovalni sodnik ali javni [državni] tožilec države izdajateljice‘, razlagati tako, da omogoča državi članici, da upravni organ oprosti obveznosti, da evropski preiskovalni nalog pošlje v potrditev organu, s tem da ga opredeli kot ‚pravosodni organ‘ v smislu člena 2 Direktive?‘“

Dopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe

33 Nemška vlada in Komisija sta v pisnih stališčih, predloženih Sodišču, izrazili dvome o tem, ali je tožilstvo v Trentu „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU.

34 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča to pri presoji vprašanja, ali je predložitveni organ „sodišče“ v smislu člena 267 PDEU, ki je izključno vprašanje prava Unije, upošteva vse elemente, kot so zakonska podlaga organa, njegova stalnost, obveznost njegove sodne pristojnosti, kontradiktornost njegovega postopka, njegova uporaba pravnih pravil in njegova neodvisnost (sodba z dne 21. januarja 2020, Banco de Santander, C-274/14, EU:C:2020:17, točka 51 in navedena sodna praksa).

35 Glede meril, ki se nanašajo na zakonsko podlago predložitvenega organa, njegovo stalnost, obveznost njegove sodne pristojnosti, njegovo neodvisnost in njegovo uporabo pravnih pravil, v spisu, ki je na voljo Sodišču, ni nobenega elementa, s katerim bi bilo mogoče dokazati, da tožilstvo v Trentu ne bi izpolnjevalo teh meril.

36 Vendar je treba preučiti tudi, ali tožilstvo v Trentu v okviru postopka, v katerem je zadevo predložilo Sodišču, izvaja sodno dejavnost v smislu člena 267 PDEU.

37 V zvezi s tem iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da člen 267 PDEU predložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe Sodišču sicer ne pogojuje s kontradiktornostjo postopka, med katerim bo nacionalno sodišče postavilo vprašanje za predhodno odločanje, vendar pa lahko nacionalna sodišča sprožijo postopek pred Sodiščem le, če pred njimi poteka postopek in če odločajo v postopku, ki bo pripeljal do izdaje sodne odločbe (sodba z dne 28. februarja 2019, Gradbeništvo Korana, C-579/17, EU:C:2019:162, točka 34 in navedena sodna praksa).

- 38 Italijansko tožilstvo, kot je tožilstvo v Trentu, ko v zvezi z evropskim preiskovalnim nalogom deluje kot izvršitveni organ v smislu člena 2(d) Direktive 2014/41, ne odloča o sporu in zato zanj ni mogoče šteti, da izvaja sodno funkcijo.
- 39 Evropski preiskovalni nalog je namreč v členu 1(1) te direktive opredeljen kot sodna odločba, ki jo izda ali potrdi pravosodni organ države članice zaradi izvedbe enega ali več posebnih preiskovalnih ukrepov v drugi državi članici, da bi se pridobili dokazi v skladu z navedeno direktivo, vključno z dokazi, ki jih pristojni organi te države članice že imajo.
- 40 Države članice v skladu s členom 1(2) Direktive 2014/41 evropski preiskovalni nalog izvršijo na podlagi načela vzajemnega priznavanja in v skladu z določbami te direktive. Izvršitveni organ v skladu s členom 9(1) navedene direktive brez kakršne koli nadaljnje formalnosti prizna evropski preiskovalni nalog in poskrbi za njegovo izvršitev na enak način in pod enakimi pogoji, kot če bi zadevni preiskovalni ukrep odredil organ države izvršiteljice. Ta organ lahko v skladu z isto določbo odloči, da evropskega preiskovalnega naloga ne bo izvršil, pri čemer se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje ali neizvršitev ali na enega od razlogov za odložitev iz iste direktive. Poleg tega člen 9(3) Direktive 2014/41 določa, da ko izvršitveni organ prejme evropski preiskovalni nalog, ki ga ni izdal odreditveni organ v smislu člena 2(c) te direktive, izvršitveni organ evropski preiskovalni nalog vrne državi izdajateljici (glej v tem smislu sodbo z dne 8. decembra 2020, Staatsanwaltschaft Wien (Ponarejeni nalogi za nakazilo), C-584/19, EU:C:2020:1002, točke od 43 do 45).
- 41 Kot je razvidno iz uvodne izjave 34 navedene direktive, so preiskovalni ukrepi, določeni v evropskem preiskovalnem nalogu, začasni. Njihova izvršitev je namenjena zgolj pridobitvi dokazov in, če so izpolnjeni za to potrebni pogoji, predložitvi teh dokazov odreditvenemu organu iz člena 2(c) te direktive.
- 42 V teh okoliščinah izvršitvenega organa v smislu člena 2(d) navedene direktive, ki prizna in izvrši evropski preiskovalni nalog, ni mogoče šteti za odgovornega za to, da „izreč[e] sodbo“ v smislu člena 267 PDEU. V zvezi s tem se morajo izključno pristojni pravosodni organi odreditvene države članice dokončno izreči o teh dokazih v kazenskem postopku, uvedenem v tej državi članici.
- 43 Zato italijansko tožilstvo, kot je tožilstvo v Trentu, kadar deluje kot izvršitveni organ v smislu člena 2(d) Direktive 2014/41, ne deluje v postopku, ki bo pripeljal do izdaje sodne odločbe v smislu sodne prakse Sodišča, navedene v točki 37 te sodbe.
- 44 Te ugotovitve ne omajajo okoliščina, ki sta jo navedla predložitveni organ in italijanska vlada v stališčih in odgovorih, predloženih Sodišču, in sicer, da z zakonsko uredbo št. 108/17 ni določen nikakršen sodni nadzor nad odločitvijo državnega tožilstva, da ne bo priznalo evropskega preiskovalnega naloga.
- 45 Taka okoliščina, ki je poleg tega omejena zgolj na primer, da se evropski preiskovalni nalog ne prizna, namreč ni upoštevna za ugotovitev, ali italijansko tožilstvo, kot je tožilstvo v Trentu, izvaja sodno dejavnost v smislu člena 267 PDEU, kadar mora izdati odločbo o priznanju in izvršitvi takega evropskega preiskovalnega naloga. Natančneje, ta okoliščina ne vpliva na ugotovitev iz točk 41 in 42 te sodbe, da so preiskovalni ukrepi, določeni v evropskem preiskovalnem nalogu, začasni, in da zato odločbe o priznanju in izvršitvi takega evropskega preiskovalnega naloga niso podobne sodnim odločbam.

- 46 Glede na vse navedeno je treba ugotoviti, da predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo tožilstvo v Trentu, ni dopusten.

Stroški

- 47 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim organom, ta odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je z odločbo z dne 15. januarja 2020 vložilo Procura della Repubblica di Trento (državno tožilstvo v Trentu, Italija), ni dopusten.

Podpisi